

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoPr/6/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811217028
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3811217028.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členiek Mgr. Stanislavy Miklánkovej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci žalobkyne: C. N., narodená XX.XX.XXXX, bytom G. ulica 1, G., zastúpenej advokátom JUDr. Jánom Vaškom, so sídlom Podjavorinskej 3, Prievidza, proti žalovanému: Sociálna poisťovňa, so sídlom Ulica 29. augusta 8, Bratislava, IČO: 308 07 484, za účasti intervenienta na strane žalovaného: LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, so sídlom Námestie SNP 8, Banská Bystrica, o zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 30. marca 2017, č. k. 7Cpr/1/2011 - 522, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti - prvý výrok a súvisiaci výrok o náhrade trov konania - tretí výrok a náhrade trov konania štátu - piaty výrok, **p o t v r d z u j e .**
- II. Žalobkyni **p r i z n á v a** proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

- Okresný súd ako súd prvej inštancie po zrušujúcom rozhodnutí znova rozhodol o uplatnenom nároku žalobkyne na zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia z profesionálnej choroby tak, že priznal jej nárok na náhradu vo výške 4.000 eur a v prevyšujúcej časti jej žalobu zamietol. Žalobkyni priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania proti žalobkyni. Štátu priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 50%.
- V odôvodnení rozsudku konštatoval skutkové zistenia, ktoré vyplynuli z vykonaných dôkazov v konaní pred zrušujúcim rozhodnutím a podľa pokynov odvolacieho súdu v zrušujúcom rozhodnutí.
- Žalobkyňa pracovala v š. p. LESY SR ako lesná robotníčka od roku 2000 (29.09.2000) až do 30.09.2004, keď pracovný pomer strany dojednávali každoročne na určitú dobu - do ukončenia lesopestovných prác.
- Dňa 23.10.2002 bolo vypracované hlásenie choroby z povolania číslo 2647/2002, ktoré bolo žalobkyni zistené 23.07.2002.
- NsP Prievidza, so sídlom v Bojniciach, Poliklinické oddelenie pracovného lekárstva lekárske posudkom č. 113/2010 zo dňa 18.02.2010 vyhodnotilo sťaženie spoločenského uplatnenia žalobkyne podľa tabuľky IV., položka č. 87 vyhl. č. 32/1965 Zb. počtom bodov 400, pretože bolo u nej zistené pretrvávajúce symptomatológie choroby z povolania s nutnosťou opakovanej ATB terapie, pričom ide o chronické štádium boreliózy (II. štádium).

6. Posudkový lekár žalovaného dňa 07.09.2010 vykonal kontrolu bodového ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia žalobkyne a konštatoval, že zdravotný stav žalobkyne bol ustálený v decembri 2003, a preto žalovaný rozhodnutím č. 111000830 zo dňa 05.10.2010 z dôvodu premlčania nároku nepriznal žalobkyňi náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia.

7. Sociálna poisťovňa, Ústredie Bratislava ako odvolací orgán zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil negatívne rozhodnutie žalovaného.

8. Žalobkyňa v správnom konaní o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia dosiahla zrušenie oboch rozhodnutí Sociálnej poisťovne a vrátenie veci žalovanému na ďalšie konanie. Správny súd považoval právny záver o premlčaní nároku žalobkyne za predčasný.

9. Žalovaný rozhodnutím č. 7136-21/2011-PD zo dňa 28.09.2011 priznal žalobkyňi náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 800 eur. Podkladom pre toto rozhodnutie žalovaného bolo stanovisko MUDr. Gabriely Klimentovej, CSc., z Kliniky pracovného lekárstva a toxikológie Univerzitetnej nemocnice Martin zo 06.09.2011, v ktorom sa identifikovala so stanoviskom MUDr. Beáty Pivoluskovej v posudku v bodovom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia žalobkyne, že za ustálenie zdravotného stavu žalobkyne je potrebné považovať dátum 18. február 2010.

10. Žalovaný priznal žalobkyňi aj zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa § 6 ods. 2 vyhl. č. 32/1965 Zb. vo výške 800 eur rozhodnutím č. 7136/30/2011-PD zo dňa 25.10.2011.

11. Zo znaleckého posudku č. 1/2012 Doc. MUDr. Evy Teodory Gálikovej, CSc., vypracovaného na základe objednávky žalovaného vyplýva, že klinický priebeh Lymsej boreliózy má 3. štádia: I. včasné lokalizované štádium, II. včasné disseminované štádium, III. neskoré (chronické) disseminované štádium. Chronické štádium sa objavuje niekoľko mesiacov až rokov po iniciálnej infekcii a často má progresívny charakter. Na európskom kontinente najčastejším typom chronického postihnutia je neurologické (chronické) postihnutie. Po roku 2006 symptomatika ochorenia (pseudoneurasthenický a únavový syndróm, chronické bolesti hlavy) narastala, o čom svedčí aj hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia počtom bodov 400.

12. Na určenom termíne pojednávania znalkyňa Doc. MUDr. Eva Teodora Gáliková, CSc. (v priebehu konania na základe jej žiadosti bola vyčiarknutá zo zoznamu znalcov) uviedla, že žiadny znalec sa nedokáže jednoznačne vyjadriť, kedy bol zdravotný stav žalobkyne ustálený tak, že už bolo možné bodovo hodnotiť sťaženie spoločenského uplatnenia počtom bodov 400. Od zistenia predmetnej choroby z povolania ani raz nebolo obdobie dvoch mesiacov, počas ktorého by netrpela symptómami tohto ochorenia. Ochorenie na boreliózu je závažné a nevyliciteľné. Organizmus pacienta nemôže byť duševne a ani fyzicky zaťažovaný. Liečba je možná len vo forme antibiotík. Od roku 2002 žalobkyňa trpela bolesťami hlavy, ktoré sa v ďalšom období stupňovali. Pridružila sa únava, štrukturálne poškodenie centrálnej nervovej sústavy a s tým spojené problémy so spánkom, emočná labilita. Tieto symptómy boli prítomné i v roku 2010. Kĺbová forma boreliózy u nej zistená nebola. V súvislosti so symptómami choroby z povolania žalobkyňa nevládze vykonávať ručné práce. Na to, však vplyv má aj uzlíčková osteoartróza, ktorým degeneratívnym ochorením trpí. S poukazom na stavy únavy, výkon domácich prác si musí limitovať. Jazdu na bicykli jej nedoporučuje, lebo je emotívne labilná, nesústredená. Na ovládanie bicykla vplyva aj uzlíčková osteoartróza, v dôsledku ktorej má ruky menej ohybné.

13. Z vypracovaného znaleckého posudku č. 1/2013 MUDr. Andrey Tomčovčíkovej, znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie choroby z povolania (v priebehu konania na základe jej žiadosti bola vyčiarknutá zo zoznamu znalcov) a z jeho Doplnenia č. 1 vyplýva, že pri hodnotení závažnosti boreliózy sú dôležité klinické príznaky, t. j. subjektívne ťažkosti a zmeny na orgánoch a ich objektivizácia. Stanovenie hladiny protilátok proti borelii v krvi v praxi znamená to, že človek prekonal infekciu boreliou. Následne podľa ich hladiny nemožno jednoznačne hodnotiť aj závažnosť boreliózy ako choroby. U žalobkyne podľa údajov v zdravotnej dokumentácii od zistenia choroby z povolania dlhodobo pretrvávali subjektívne ťažkosti, najmä bolesti hlavy, malátnosť, slabosť. Od roku 2006 prejavy ochorenia sa začali viac zhoršovať, opakovane bola liečená infektológom. Zistené boli príznaky poškodenia centrálnej nervovej sústavy. Dňa 6.6.2005 pri infektologickom vyšetrení lekár na ľavom ramene žalobkyne konštatoval začervenané miesto, typické pre I. štádium boreliózy. Následne

bola liečená antibiotikami. Nová infekcia bola neprofesionálnou boreliózou a mohla prejsť do III. štádia, a tiež zhoršiť následky a prejavy už existujúcej choroby z povolania.

14. V písomnom vyjadrení zo dňa 8.8.2014 znalkyňa uviedla, že z lekárskej správy MUDr. Petra Malinjaka zo dňa 6.6.2005 vyplýva, že pred mesiacom bola zaklieštená na ľavom ramene. Na ľavom ramene v čase vyšetrenia mala prítomný erytém (začervenanie) s typickými ECM (chronické migrujúce začervenanie), ktoré sú príznakom I. štádia boreliózy. Podľa uvedeného stavu MUDr. Peter Malinjak stanovil diagnózu: borelióza I. štádia v aktivite a začal ju liečiť štandardným postupom - antibiotikami (Sumamed) v ten istý deň.

15. V lekárskej správe zo dňa 6.6.2005 je uvedené: „pred mesiacom bola zaklieštená na ľavom ramene, asi 3 dni pozoruje v tomto mieste zvýrazňujúci sa erytém“. „SPL: na ľavom ramene je prítomný erytém s typickými príznakmi ECM“. „DG: „Boreliosis - I. štádium v aktivite“. „DOP.: zahajujem liečbu Sumamed...“.

16. V lekárskej správe zo dňa 2.7.2014 MUDr. Peter Malinjak uviedol, že „SPL“ znamená: popis lokálneho nálezu, „ECM“: chronické migrujúce začervenanie (začervenanie s centrálnym výbledom a známkami šírenia do periférie na okraji). V prípade, ak by žalobkyňu poštípala iný hmyz, nález by mohol byť rovnaký.

17. Žalobkyňa, pred vypracovaním posudku o bodovom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia počtom bodov 400, trpela opakovanými, intenzívnymi bolesťami hlavy, ktoré boli pulzujúceho charakteru a trvali i po dobu 24 hodín. Z lekárskeho správy (nálezná časť vypracovaného znaleckého posudku č. 1/2013) a aj z výsluchu svedka C. vyplýva, že chronická cephalaea u nej bola prítomná. Stavby bolesti jej pritom z organizmu odčerpávali veľa energie, ktorú nedokázala získať späť, lebo sa pridružili i únava, slabosť, malátnosť, podráždenosť, nervozita. Lymfická borelióza patrí medzi veľmi nebezpečné ochorenia a môže postihnúť i životne dôležité systémy tela. Pri vyšetreniach u žalobkyne bola zistená aj encephalopathia a intrapsychická tenzia a s tým spojené poruchy spánku. Zdravotné problémy ju postupne vyradili, resp. obmedzovali v normálnom spôsobe života. Vykonávanie domácich prác (varenie, upratovanie) v porovnaní s obdobím pred zistením choroby z povolania, jej trvalo dlhšie. Práca musela prerušiť a až po tom ako si oddýchla, v nich pokračovala. Pri fyzicky náročnejších domácich prácach, ako je najmä umývanie okien, vysávanie, zostala odkázaná na pomoc rodinných príslušníkov (manžela a syna). Z jej manželského vzťahu pochádza plnoletá, zdravotne postihnutá dcéra, odkázaná na opatrovanie, dohľad a pomoc inej osoby. Dieťa je na žalobkyňu pritom citovo naviazané. Pred zistením choroby z povolania mu poskytovala potrebnú starostlivosť, spoločne trávili voľné chvíle. Zdravotné problémy z choroby z povolania však mali za následok, že pri starostlivosti o dieťa jej už musel manžel pomáhať. Žalobkyňa touto situáciou vnútorne trpela, lebo si uvedomovala, že následky predmetnej choroby z povolania takto zasiahli aj do života ostatných členov rodiny, vrátane postihnutej dcéry. Zmena spôsobu života ako dôsledok symptómov choroby z povolania - vyčerpanosť, únava ju ochudobňovali i o čas, ktorý s dcérou spoločnými aktivitami mohla tráviť. Prestala sa venovať záľube - ručným prácam (pletenie, vyšívanie), obhospodarovať záhradu, ktoré činnosti jej prinášali potešenie a boli zdrojom relaxu. Pre zdravotné problémy - i stratu rovnováhy, stabilitu zanechala jazdu na bicykli. Stavby únavy, malátnosti, vyčerpanosti mali za následok, že sa vyhýbala kultúrnemu a spoločenskému životu. Zo strachu, aby neprišla do kontaktu s kliešťami, voľné chvíle netrávila ani pobytom v prírode, kde si pred zistením choroby z povolania rada chodila odpočinúť, načerpať sily. Život pre ňu prestal byť zmysluplným a stal sa viac menej životom spoza stien rodinného domu, resp. v jeho blízkosti. Vo vzťahu k okoliu zostala vyhýbavá a kontakty udržiavala len so súrodencami, aj to len pri príležitosti ich sviatkov.

18. Z hľadiska žalobkyňou uplatneného nároku bolo potrebné skúmať, či aj iné ochorenia (profesionálne alebo neprofesionálne) sa podieľali na jej obmedzeniach, resp. úplnej strate uplatnenia vo sfére rodinnej, osobnej, kultúrnej, športovej.

19. U žalobkyne kĺbová forma boreliózy zistená nebola.

20. Žalobkyňa sa však sťažovala (súd posudzuje obdobie pred vystavením posudku zo dňa 18.2.2010) na bolesti kĺbov. Z výsluchu Doc. MUDr. Evy Teodory Gálíkovej, CSc. vyplýva, že jej bola diagnostikovaná uzlíčková osteoartróza. Ide o degeneratívne ochorenie, ktoré spôsobuje zhoršenie ohybnosti rúk. Podľa lekárskej správy MUDr. Evy Bittarovej bola v liečbe reumatológa pre bolestivý chrčticový syndróm.

Podľa nálezovej časti znaleckého posudku č. 1/2012 Doc. MUDr. Evy Teodory Gálikovej, CSc., pre bolestivé stavy v oblasti krčnej a hrudnej chrbtice sa lieči od roku 1998.

21. Žalobkyňa sa lieči aj na ochorenie zraku.

22. Z výsluchu žalobkyne vyplýva, že ručným prácam sa prestala venovať pre stavy únavy, malátnosti a aj bolesti horných končatín. Podľa lekárskej správy MUDr. Evy Bittarovskej, dôvodom boli aj problémy so zrakom. Uvedené potvrdil aj svedok C. N..

23. Podľa žalobkyne jazdu na bicykli zanechala pre problémy s hlavou, pocity strachu, že spadne a bolesti horných končatín. Doc. MUDr. Eva Teodora Gáliková, CSc. uviedla, že športovú činnosť - bicyklovanie jej nedoporučuje pre jej emočnú labilitu, nesústredenosť.

24. Podľa žalobkyne práce pri obhospodarovaní záhrady prestala vykonávať pre stavy únavy, ktoré pritom vôľovým konaním nedokázala potlačiť, a tiež pre bolesti chrbtice. Ako to už bolo uvedené, žalobkyňa podľa lekárskej správy MUDr. Evy Bittarovskej (súd opätovne poukazuje na to, že posudzuje obdobie pred vystavením posudku zo dňa 18.2.2010) bola v liečbe reumatológa pre bolestivý chrbticový syndróm.

25. Okresný súd dospel k záveru ako podkladu pre rozhodnutie o výške nároku žalobkyne, že aj všeobecné ochorenia žalobkyne - uzlíčková osteoartróza, bolestivý chrbticový syndróm, ochorenie zraku, sa tiež podieľali na obmedzeniach, resp. úplnom vylúčení z činností ako sú ručné práce, obhospodarovanie záhrady, bicyklovanie, ktorých podiel na obmedzeniach žalobkyne však nie je možné presne stanoviť.

26. Súčasne posudzoval základ nároku žalobkyne - teda či jej zdravotné problémy majú podklad v profesionálnej borelióze, ktorá jej bola zistená 23.07.2002.

27. Pokiaľ až v roku 2006 u žalobkyne sa začali zhoršovať príznaky chronického štádia boreliózy, ktoré dovtedy boli stabilizované (nie však prekonané - vyliečené), tak podľa názoru súdu je možné vyvodiť, že to bolo spôsobené zhoršovaním profesionálnej boreliózy (na čo mala vplyv nová iniciálna infekcia), a aj novou ale neprofesionálnou infekciou boreliózy a jej možným prechodom už do chronického štádia. Ochorenia sa prelínajú. Pokiaľ by po liečbe začatej dňa 6.6.2005 došlo k prekonaniu neprofesionálnej boreliózy, a ak by ochorenie na profesionálnu boreliózu zostalo stabilizované tak, ako tomu bolo do roku 2006, tak k zhoršovaniu príznakov chronického štádia by nedošlo.

28. Pokiaľ výsledky vykonaného dokazovania sú podkladom pre záver, že poškodená žalobkyňa trpí profesionálnou i neprofesionálnou boreliózou, a nie je pritom možné stanoviť presný podiel, akým sa tieto ochorenia podieľajú na jej obmedzeniach (trvalých, prechodných) v životných úkonoch pre jej uplatnenie sa vo sfére osobnej, rodinnej, kultúrnej, športovej, nemôže to viesť z tohto dôvodu k zamietnutiu žaloby, ktorou si uplatňuje nárok podľa § 7 ods. 3 vyhl. č. 32/1965 Zb.. Takýto postup zo strany súdu by znamenal odmietnutie spravodlivosti.

29. Po posúdení celkových okolností veci dospel súd k záveru, že sa jedná o prípad hodný osobitného zreteľa.

30. Žalobkyňa ku dňu 18.2.2010 (dátum vydania posudku o bodovom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia) mala 52 rokov, choroba z povolania jej bola zistená vo veku 44 rokov. V príčinnej súvislosti s ňou stratila pracovné príležitosti, znížila sa jej fyzická a psychická integrita, prišla o radosť z venovania sa záľubám, znížili sa zdroje jej relaxu, narušil spánok, trpela chronickými bolesťami hlavy, únavou, slabosťou, vyčerpanosťou, spomalenými reakciami, čo súviselo so zníženou mozgovou činnosťou. Porovnávala svoj vtedajší spôsob života s predchádzajúcim obdobím.

31. Vzhľadom na obmedzenia, resp. úplné vylúčenie z činností vo sférach života súd dospel k záveru, že nie je možné ich vyjadriť len sumou doteraz zaplatenou, t. j. 1.600,- eur (800,- eur plus 800,- eur). Súd zvýšil náhradu o sumu 4.000,- eur. V prevyšujúcej časti žalobu ako neopodstatnenú zamietol. Ako to už bolo uvedené, žalobkyňa trpí aj všeobecnými ochoreniami: uzlíčkovou osteoartrózou, ochorením zraku, chrbtice a neprofesionálnou boreliózou. Symptómom uzlíčkovej osteoartrózy je znížená ohybnosť rúk

a s tým spojené bolesti. Ochorenie chrbtice sa u nej prejavuje bolestivým syndrómom. S poukazom na bod 114. rozsudku, symptómy neprofesionálneho ochorenia boreliózou po roku 2006 sa javia rovnaké ako symptómy profesionálneho ochorenia boreliózou, a s tým sú spojené dôsledky vo sférach života. Uvedené neprofesionálne ochorenia a ich dôsledky na špecifikované sféry žalobkyne, nebolo možné nechať bez povšimnutia. Súd tiež poukazuje na to, že sťaženie spoločenského uplatnenia žalobkyne je bodovo ohodnotené v dolnej hranici bodového rozpätia. V konaní nebolo preukázané, že by trpela svalovými záškľbmi. Vyššie uvedené skutočnosti boli zohľadnené v zamietnutí žaloby.

32. O nároku žalobkyne na náhradu trov konania proti žalovanému rozhodol podľa § 255 SP a žalobkyňi, ktorá bola úspešná v konaní z hľadiska uplatneného nároku, priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške zo sumy 4.000 eur, ktorú jej priznal ako náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia.

33. Súčasne rozhodol o náhrade trov konania štátu podľa § 259 CSP.

34. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný. Navrhol rozsudok okresného súdu zmeniť a žalobu zamietnuť a žiadnej zo strán nepriznať nárok na náhradu trov konania. Navrhol zrušiť výrok o náhrade trov konania štátu. Deklaroval uplatnenie odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. nesprávny skutkový záver a nesprávne právne posúdenie veci okresným súdom.

35. Uviedol, že v predmetnej veci bola žalobkyňi C. N. zistená dňa 23.07.2002 choroba z povolania - choroby prenosné zo zvierat na ľudí buď priamo alebo prostredníctvom prenášačov. Vzhľadom na to, že u žalobkyňi bola choroba z povolania - choroby prenosné zo zvierat na ľudí buď priamo alebo prostredníctvom prenášačov - prvýkrát zistená dňa 23.07.2002, výška odškodnenia sa určuje sumou 60 Sk, t. j. 2 eurá za jeden bol (§ 7 ods. 1 vyhlášky).

36. Predpokladom mimoriadneho zvýšenia SSU je existencia takých skutočností, ktoré umožňujú záver, že obmedzenie žalobkyne nie je možné vyjadriť len základným odškodnením, ktoré samotné už predstavuje náhradu za preukázateľne nepriaznivé dôsledky pre životné úkony žalobkyne a pre uspokojenie a plnenie jej životných a spoločenských potrieb a úloh. Primerané zvýšenie v zmysle § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. prichádza do úvahy len v prípadoch hodných osobitného zreteľa, kedy kultúrne, športové či iné zapojenie sa poškodenej bolo pred zistením choroby z povolania na vysokej úrovni a mimoriadne.

37. V tejto súvislosti poukázal aj na rozsudok NS SR z posledného obdobia sp. zn. 3Cdo 90/2004, ktorý sa zaoberá náhradou za sťaženie spoločenského uplatnenia v zmysle ktorého zvýšenie odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia nad určené najvyššie výmery odškodnenia v zmysle § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. je prípustné len v celkom výnimočných prípadoch hodných mimoriadneho zreteľa, kedy zapojenie poškodeného do spoločenského (napr. kultúrneho, športového, politického) života je v dôsledku poškodenia zdravia veľmi výrazne obmedzené alebo úplne stratené v porovnaní s jeho významnými aktivitami pred vznikom škody.

38. Zo žaloby vyplývalo, že predmetom konania je posudok zo dňa 18.02.2010 (počet 400 bodov), pričom žalobkyňa sa domáhala zvýšenia náhrady v rozsahu ďalšieho 10-násobku. Ak možno očakávať priaznivý vývoj (či už čo do intenzity alebo trvania následkov), hodnotí sťaženie spoločenského uplatnenia pri dolnej hranici bodového rozmedzia. Nepochybne ide o uvedený prípad, pretože posudzujúci lekár hodnotil jej sťaženie spoločenského uplatnenia na dolnej hranici bodového rozmedzia 150 - 1200 bodov.

39. Žalobkyňi bola dňa 13.01.2003 vyplatená suma 9.000 Sk, ako jednorazové odškodnenie za bolesť, a to v súvislosti s lekárskeym posudkom o bolestnom, ktorý jej bol na základe jej žiadosti vydaný.

40. Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa nepochybne vedela, kto za škodu spôsobenú chorobou z povolania, ktorá jej bola zistená dňa 23.07.2002 zodpovedá. Liečila sa v súvislosti s poškodením zdravia spôsobeným v dôsledku choroby z povolania, absolvovala infektologické vyšetrenia a na základe záverov aj týchto vyšetrení vedela aj o vzniku škody.

41. Neadekvátne potom vyznievajú tvrdenia Krajského súdu v Trenčíne uvedené v uznesení č. k. 6CoPr/1/2016 zo dňa 24.05.2016 o tom, že žalobkyňa vzhľadom aj na svoj spoločenský status nepoznala svoje práva.

42. Súd vykonal vo veci mimoriadne rozsiahle a nákladné dokazovanie, a to vrátane dokazovania znaleckého. Opakovane vypočúval žalobkyňu, ako i svedkov. Domnieva sa, že pre účely konania o tomto mimoriadnom zvýšení náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia boli rozhodujúce jednoznačné znalecké závery súdnej znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie choroby z povolania MUDr. Andrei Tomčovčíkovej, na ktorých zotrvala aj v doplnku č. 1 k znaleckému posudku, ako aj v opakovaných písomných vyjadreniach.

43. Znalkyňa z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie choroby z povolania MUDr. Tomčovčíková v znaleckom posudku, ktorý je zaevidovaný v znaleckom denníku pod č. 1/2013 ako aj v doplnku č. 1 znaleckého posudku konštatuje, že koncom mesiaca október 2003 bol zdravotný stav žalobkyne ustálený tak, že bolo možné po prvýkrát hodnotiť sťaženie spoločenského uplatnenia poškodenej položkou č. 87 - „Následky ostatných prenosných a parazitárnych chorôb“, počtom bodov 400, t. j. bližšie pri dolnej hranici bodového rozpätia.

44. Znalkyňa uvádza, že sťaženie spoločenského uplatnenia v súvislosti s chorobou z povolania zistenou dňa 23.07.2002 mohlo byť u žalobkyne ohodnotené výlučne v období od mesiaca október 2003 a najneskôr do 06.06.2005.

45. Toto mimoriadne závažné konštatovanie znalkyňa opiera o skutočnosť, že u žalobkyne dňa 06.06.2005 bolo zistené nové neprofesionálne ochorenie na boreliózu, ktoré bolo v tom čase v I. štádiu. Na trvalých následkoch a na sťažení spoločenského uplatnenia žalobkyne sa tak podľa znalkyne podieľajú profesionálne, ako aj nové neprofesionálne ochorenie na boreliózu, pričom ich presný podiel nemožno stanoviť.

46. Z uvedených dôvodov po dni 06.06.2005 už nie je možné žalobkyne v súvislosti s chorobou z povolania zistenou dňa 23.07.2002 vydať žiadny lekársky posudok o sťažení spoločenského uplatnenia.

47. Ako znalkyňa z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie choroby z povolania MUDr. Tomčovčíková opakovane uvádza, že pokiaľ by sa Klinika pracovného lekárstva a toxikológie Martin riadne oboznámila s jej zdravotnou dokumentáciou zistila by, že u žalobkyne dňa 06.06.2005 bolo zistené nové neprofesionálne ochorenie na boreliózu.

48. Na trvalých následkoch a na sťažení spoločenského uplatnenia žalobkyne sa podľa znalkyne podieľajú profesionálne, ako aj nové neprofesionálne ochorenie na boreliózu, pričom ich presný podiel nemožno stanoviť. Ako znalkyňa z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie choroby z povolania v znaleckom posudku uvádza, že uvedený problém hodnotenia by nenastal, ak by bolo SSU u žalobkyne realizované koncom mesiaca október 2003, resp. pri vyšetrení pracovným lekárom vo februári až apríli 2004.

49. Vzhľadom na toto znalecké zistenie, ktoré súd považuje za vecne správne, na posudky o sťažení spoločenského uplatnenia vydané po tomto dátume, a teda aj na lekársky posudok o sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 18.02.2010, na základe ktorého sa žalobkyňa domáha mimoriadneho zvýšenia náhrady, súd nemal vôbec prihliadať.

50. Ak teda lekársky posudok o SSU zo dňa 18.02.2010 bol vydaný v rozpore s vyhláškou č. 32/1965 Zb. ministerstiev zdravotníctva a spravodlivosti, Štátneho úradu sociálneho zabezpečenia a Ústrednej rady odborov o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia, nemohol vzniknúť žalobkyne v súvislosti s týmto posudkom ani na súde uplatnený nárok na mimoriadne zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, a to nielen z dôvodu jeho premlčania, ale hlavne z dôvodu, že z bezprávia nemôže vzniknúť právo.

51. Na veci nič nemení ani skutočnosť, že Sociálna poisťovňa, pobočka Prievidza plnila žalobkyni základné odškodnenie, pretože znalecké závery boli známe až v súvislosti s konaním o mimoriadne zvýšenie náhrady za SSU v súdnom konaní.

52. Okresný súd v Prievidzi nespochybnil jednoznačné znalecké závery súdnej znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie choroby z povolania MUDr. Andrey Tomčovčíkovej. Z odôvodnenia je možné vyvodiť, že znalecké závery súd považuje za vecne správne, napr. v odseku 100 uvádza, že tvrdenia žalobkyne, že k novému zakliešteniu u nej nedošlo, sú účelové, pričom túto okolnosť je možné dôvodiť aj z textu uvedenom v odseku 105 rozsudku.

53. Okresný súd v Prievidzi pri rozhodovaní vo veci samej, tieto znalecké závery nerešpektuje. Ak ich nerešpektuje, vyvstáva otázka, načo bolo potrebné takéto mimoriadne rozsiahle a nákladné dokazovanie a kto bude finančne znášať jeho náklady. Tým, že súd znalecké závery nerešpektuje, jeho rozhodnutie vyznieva nielen účelovo, ale aj špekulatívne. Tým, že Okresný súd v Prievidzi nerešpektuje jednoznačné znalecké závery súdnej znalkyne, znamená to odmietnutie spravodlivosti voči žalovanému.

54. Na základe vyššie uvedeného považuje rozsudok za nezákonný.

55. Žalovaný namietal aj správnosť rozsudku okresného súdu pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania. Podľa jeho názoru, vzhľadom na to, že žalobkyňa uplatnila nárok na náhradu vo výške 8.000 eur a bola úspešná vo výške 4.000 eur, potom jej úspech v konaní je 50% a rovnako aj neúspech 50%. Teda pomerný úspech žalobkyne v konaní nebol žiadny, potom okresný súd nerozhodol správne. Okresný súd fakticky rozhodol o nároku na náhradu trov konania podľa zrušeného § 142 ods. 3 O.s.p. Ak by zákonodarca chcel, aby sa rozhodovalo o náhrade trov konania podľa zrušenej právnej úpravy, nepochybne by túto právnu úpravu ponechal v CSP.

56. Za nesprávny pokladá aj výrok rozsudku okresného súdu o náhrade trov konania štátu, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť náhradu trov konania v rozsahu 50%. Dôvod nesprávnosti ako pri trovách konania platí aj na náhradu trov konania štátu. Neobstojí ani poukaz na § 259 CSP.

57. Žalovaný opakovane udáva, že počas jej dovolenky bola poštípaná kliešťom, čo treba posudzovať ako neprofesionálne ochorenie a toto nepreukázané tvrdenie je fakticky podstatou odvolacích dôvodov.

58. Okolnosť, či bola poštípaná kliešťom alebo iným hmyzom, nebola v priebehu rozsiahleho dokazovania vôbec preukázaná. Podľa vyjadrenia MUDr. Malinjaka, príznaky pri poštípaní iným hmyzom mohli byť podobné ako pri poštípaní kliešťom. Poukázala na stanovisko MUDr. Tomčovčíkovej, ktorá v znaleckom posudku uvádza, že nová infekcia boreliózou mohla zhoršiť následky a prejavy už existujúcej boreliózy, preto tvrdenie žalovaného, že išlo u nej o neprofesionálne ochorenie je nepreukázané a právne bezvýznamné. Akcentovala, že záver o poštípaní kliešťom nebol v konaní jednoznačne a objektívne preukázaný, znalkyňa vychádza len z domnienky.

59. Tvrdenie žalovaného, že jej vôbec nemal byť vydaný posudok o sťažení spoločenského uplatnenia, je absolútne nesprávne a nelogické. Posudok jej bol vydaný po zhoršení zdravotného stavu a po prechode jej onemocnenia do chronického štádia a správnosť posudku potvrdil aj žalovaný, ktorý jej vyplatil za sťaženie spoločenského uplatnenia základnú náhradu a jej zvýšenie na dvojnásobok.

60. Jej zdravotný stav sa neustále zhoršuje, čo bolo preukázané lekárskymi správami a vyjadreniami predovšetkým lekárov z Martinskej fakultnej nemocnice, Kliniky pracovného lekárstva a toxikológie - závery MUDr. Teodory Gálikovej, CSc. a MUDr. Klimentovej. V dôsledku zhoršovania zdravotného stavu sa zhoršuje jej každodenný život a jeho kvalita, pribúdajú a zhoršujú sa jej obmedzenia, čo bolo v konaní nesporne preukázané.

61. Za nesprávne považuje námietky žalovaného proti priznaniu náhrady trov konania v rozsahu 100%. Okresný súd rozhodol v súlade so zákonom, ustanovením § 255 ods. 1 CSP, čo napokon vyplýva aj z komentára a dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu.

62. Žalovaný v duplike k vyjadreniu žalobkyne k jeho odvolaniu zotrval na svojich argumentoch, ktorými odôvodnil odvolanie proti rozsudku okresného súdu.

63. Naďalej sa domnieva, že pre účely konania o tomto mimoriadnom zvýšení náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia boli rozhodujúce jednoznačné znalecké závery súdnej znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie choroby z povolania MUDr. Tomčovčíkovej, na ktorých zotrvala aj v Doplnku č. 1 k znaleckému posudku, ako aj v opakovaných písomných vyjadreniach. Znalkyňa v znaleckom posudku, ktorý je zaevidovaný v znaleckom denníku pod č. 1/2013 ako aj v Doplnku č. 1 znaleckého posudku konštatuje, že koncom mesiaca október 2003 bol zdravotný stav žalobkyne ustálený tak, že bolo možné po prvýkrát zhodnotiť SSU poškodenej položkou č. 87 - Následky ostatných prenosných a parazitárnych chorôb, počtom bodov 400, t. j. bližšie pri dolnej hranici bodového rozpätia. Znalkyňa uvádza, že sťaženie spoločenského uplatnenia v súvislosti s chorobou z povolania zistenou dňa 23.07.2002 mohlo byť u žalobkyne ohodnotené výlučne v období od mesiaca október 2003 a najneskôr do 06.06.2005.

64. Znalkyňa MUDr. Tomčovčíková opakovane uvádza, že pokiaľ by sa Klinika pracovného lekárstva a toxikológie Martin riadne oboznámila s jej zdravotnou dokumentáciou, zistila by, že u žalobkyni dňa 06.06.2005 bolo zistené nové neprofesionálne ochorenie na boreliózu. Ako uvádza, v priebehu choroby z povolania u žalobkyne došlo k zhoršeniu zdravotného stavu. Dňa 06.06.2005 pri infektologickom vyšetrení lekár na jej ľavom ramene konštatoval začervenané miesto, typické pre I. štádium boreliózy. Následne bola liečená antibiotikami. Nová infekcia bola neprofesionálnou boreliózou a mohla prejsť do III. štádia, a tiež zhoršiť následky a prejavy už existujúcej choroby z povolania. Po dátume 06.06.2005 preto nemožno u žalobkyni stanoviť SSU za chorobu z povolania z roku 2002 a ani za jej progresiu a nemožno ani stanoviť presný podiel, akým sa profesionálna a neprofesionálna infekcia boreliózou po uvedenom dátume (t. j. i v čase 18.02.2010) podieľajú na jej obmedzeniach (trvalých, prechodných), životných úkonov pre jej uplatnenie sa vo sfére osobnej, rodinnej, kultúrnej, športovej. Inými slovami povedané, z uvedených dôvodov po dni 06.06.2005 už nie je možné žalobkyni v súvislosti s chorobou z povolania zistenou dňa 23.07.2002 vydať žiadny lekárskeho posudok o sťažení spoločenského uplatnenia.

65. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v intenciách ust. § 379 a § 380 CSP a zistil, že rozsudok okresného súdu je v napadnutých častiach vecne správny, a preto je potrebné tento potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP. Odvolanie žalovaného prejednal bez nariadenia pojednávania, pretože pojednávanie nebolo potrebné nariaďovať (§ 385 ods. 1 CSP).

66. Preskúmaním veci krajský súd zistil, že okresný súd vykonal vo veci dokazovania v potrebnom rozsahu a v konečnom dôsledku sú správne aj jeho skutkové a právne závery o oprávnenosti nároku žalobkyne na zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia z profesionálnej choroby.

67. Žalovaný uplatnil vo svojom odvolaní odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP.

68. V zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP možno odôvodniť odvolanie tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

69. V prejednávanej veci žalovaný namieta nesprávny skutkový záver okresného súdu v otázke posudzovania znaleckého posudku MUDr. Tomčovčíkovej - v priebehu konania vyčiarknutej zo zoznamu znalcov, ktorá vo svojom posudku uviedla, že podľa zdravotnej dokumentácie žalobkyne dňa 06.05.2005 konštatoval infektológ na ľavom ramene žalobkyne erytém, typický pre prvé štádium boreliózy. Následne bola liečená antibiotikami. Nová infekcia bola neprofesionálnou boreliózou a mohla prejsť do III. štádia a tiež zhoršiť následky a prejavy už existujúcej profesionálnej choroby. Podľa názoru žalovaného, uvedená okolnosť znamená, že žalobkyni nemal byť vyhotovený posudok na hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia dňa 18.02.2010, teda žalobkyni nepatrí zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa § 7 ods. 3 vyhl. č. 32/1965 Zb. Podľa jeho názoru, nič nemení na tom ani to, že žalobkyni uhradili z tohto titulu náhradu za základný počet bodov, ako aj zvýšenie podľa § 6 ods. 2 vyhl. č. 32/1965 Zb., práve na základe uvedeného lekárskeho posudku.

70. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

71. Hodnotenie dôkazov je ovládané zásadou ich voľného hodnotenia sudcom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Záver, ktorý si sudca urobí, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu.

72. Aj znalecký posudok musí súd hodnotiť voľne, v súvislosti s ostatnými vykonanými dôkazmi a z hľadiska jeho vnútornej logiky. Podľa ÚS ČR - nález z 30. apríla 2007, III. ÚS 299/06, ktorého právne závery sú akceptovateľné aj v SR v dôsledku obdobnej procesnej úpravy, „Ak by súd ponechal bez povšimnutia vecnú správnosť znaleckého posudku a slepo dôveroval záverom znalca, znamenalo by to vo svojich dôsledkoch poprieť zásadu voľného hodnotenia dôkazov, poprelo by to možnosť súdu hodnotiť podľa jeho vnútorného presvedčenia, privilegovať znalecký dôkaz a preniesť zodpovednosť za skutkovú správnosť súdneho rozhodnutia na znalca. Tento postup je z ústavného hľadiska neakceptovateľný (ústavný princíp nezávislosti súdov - čl. 46 Ústavy SR).

73. V zmysle vyššie uvedených kritérií pre hodnotenie dôkazov a z nich vyvodený skutkový záver, je potrebné považovať skutkové zistenie okresného súdu ako podkladu pre rozhodnutie o uplatnenom nároku žalobkyne na zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, za správne.

74. Okresný súd mal k dispozícii znalecké posudky a odborné vyjadrenia MUDr. Klimentovej a MUDr. Gálikovej, stanovisko infektológa MUDr. Malinjaka a ďalšie dôkazy, rovnako aj výpisy zo zdravotnej dokumentácie žalobkyne, ktorá citovala MUDr. Tomčovčíkovú, na základe ktorých dospel k skutkovému záveru, že na zdravotných problémoch žalobkyne sa podieľajú v neurčiteľnom pomere tak profesionálna, ako aj neprofesionálna borelióza (v tomto závere akceptoval znalecký posudok MUDr. Tomčovčíkovej), a keďže tento pomer nemožno určiť a nemožno určiť ani podiel všeobecných onemocnení žalobkyne podieľajúcich sa na jej zdravotných ťažkostiach a z nich vyplývajúcich obmedzení v živote, okresný súd dospel k záveru, že zamietnutie žaloby z týchto dôvodov by znamenalo odmietnutie spravodlivosti.

75. Odvolací súd pre úplnosť považuje k otázke skutkového záveru poukázať na nasledovné skutočnosti:

V znaleckom posudku MUDr. Tomčovčíková konštatovala, že po roku 2006 sa príznaky boreliózy začali u žalobkyne zväzovať, čím odôvodňovala to, že žalobkyňa ochorela na neprofesionálnu boreliózu, ktorou sa jej ochorenie dostalo do III. štádia. Treba však uviesť, že aj pred týmto obdobím sa vyskytovali u žalobkyne subjektívne ťažkosti, ktoré sú konštatované pri odborných vyšetreniach žalobkyne - bolesti hlavy, únava (únavový syndróm), konštatovaný pseudoneurastenický syndróm (neurologické vyšetrenie 05.02.2003). Pritom uvedené subjektívne ťažkosti udávala žalobkyňa aj po dátume 06.06.2005. Závery lekárskeho vyšetrenia však vždy vyzneli ako Borreliosis - II. štádium, stav po liečbe s pretrvávaním subjektívnych ťažkostí.

76. Je teda evidentné, že žalobkyňa nikdy nebola vyliečená z profesionálnej choroby - boreliózy, ktorá sa v našich podmienkach vyskytuje vo forme neuroboreliózy - teda onemocnenie atakujúce spirochetami nervový systém človeka. Liečba je veľmi náročná a špecifická, keďže je potrebné zneškodniť všetky štádiá vývinu infekčných baktérií, ktoré sa zvyčajne „schovávajú“ v miestach v tele človeka, kam sa nedostanú molekuly antibiotík - hematolikorová štrbina, a po skončení ATB liečby znova napadajú celý organizmus. Nie je cieľom krajského súdu viesť diskusiu o probléme liečby neuroboreliózy, ktorou evidentne trpí žalobkyňa, keď problematiku liečby tohto onemocnenia podrobne opísali odborné autority zo špecializovaného pracoviska Kliniky pracovného lekárstva a toxikológie Martin, ktoré patrí medzi špecializované pracoviská podľa zákona č. 355/2007 Z. z. a zhodne konštatovali, že k ustáleniu zdravotného stavu žalobkyne, ktoré umožňuje hodnotiť sťaženie jej spoločenského uplatnenia je dátum vyhotovenia lekárskeho posudku o bodovom hodnotení - 18.02.2010.

77. Napokon ani záver o novej infekcii žalobkyne podľa záznamu v zdravotnej dokumentácii zo 06.06.2005, nie je jednoznačný, keďže erytém podľa infektológa mohol vzniknúť aj ako dôsledok poštipnutia iným hmyzom, zvlášť za situácie, keď nebolo vykonané serologické vyšetrenie. V prípade

novej infekcie sa musel uplatniť iný sérotyp (vyvolávateľ) - vid' stanovisko MUDr. Klimentovej z Kliniky pracovného lekárstva Martin z 23.01.2015 - čl. 409 spisu.

78. Vzhľadom na uvedené, je potom skutkový záver o základe nároku žalobkyne správny a v súlade s výsledkami dokazovania.

79. Žalovaný uplatnil v odvolaní odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t. j. rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

80. Právne posúdenie veci je činnosť súdu, ktorou zistený skutkový stav subsumuje pod právnu normu a judikuje právne závery o právach a povinnostiach strán.

81. Nesprávne právne posúdenie veci je omyl súdu pri aplikácii právnej normy,

i) keď na skutkový stav aplikuje nesprávny právny predpis

ii) keď na skutkový stav síce aplikuje správny právny predpis, tento však nesprávne interpretuje

iii) tiež vtedy, keď urobí právne závery bez relevantného skutkového zistenia.

82. V prejednávanej veci nebolo zistené, že uvedený odvolací dôvod je spôsobilým odvolacím dôvodom.

83. Okresný súd na základe správnych skutkových záverov aplikoval na skutkový stav správnu právnu úpravu v ust. § 7 ods. 3 vyhl. č. 32/1965 Zb. a túto aj správne interpretoval. Vzhľadom na preukázané obmedzenia žalobkyne v osobnej a pracovnej sfére, keď už od jej 44 roku sa zhoršovala kvalita jej života v dôsledku poškodenia zdravia profesionálnou chorobou, je potom v súlade s kritériami v ust. § 7 ods. 3 zákona č. 32/1965 Zb., aby ako náhrada za tieto postihnutia jej bolo zvýšené odškodnenie za sťaženie spoločenského uplatnenia.

84. Výškou priznaného nároku sa odvolací súd nezaoberal, pretože ju strany sporu nenamietali.

85. Žalovaný považoval za nesprávne právne posúdenie aj náhradu trov konania ktorú okresný súd priznal proti nemu v prospech žalobkyne v rozsahu 100%. Žalovaný vytýkal nesprávnu interpretáciu ustanovenia § 255 CSP o náhrade trov konania a poukázal na to, že právna úprava v CSP nemá obdobnú právnu úpravu ako v skoršom procesnom predpise - ustanovenia § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.).

86. Uvedená námietka žalovaného v prejednávanej veci neobstojí a v tejto otázke je rozhodnutie okresného súdu správne a zákonné a zodpovedá právnej úprave v ust. § 255 ods. 1 CSP a jej interpretácii, ktorú uviedli autori CSP - vid' Civilný sporový poriadok, komentáre pod vedením doc. JUDr. Marka Števíčka, PhD., vydalo Nakladatelství C.H.Beck v Prahe v roku 2016.

87. Civilný sporový poriadok nemá ustanovenie obdobné ustanoveniu § 142 ods. 3 O.s.p., ktoré sa uplatňovalo ako lex specialis k ustanoveniu § 142 ods. 2 CSP.

88. Zásadu úspechu vo veci je potrebné uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu (sudcovské právo) alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ho totiž ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti.

89. V prípade náhrady trov konania v plnej výške patrí žalobcovi náhrada trov konania iba z prisúdenej sumy (nie so sumy žalovanej).

90. Vzhľadom na uvedené, je potom rozsudok okresného súdu vecne správny aj vo výroku o náhrade trov konania v prospech žalobkyne.

91. CSP nepozná inštitút trov štátu a v nadväznosti na to neupravuje mechanizmus rozhodovania o ich náhrade. Tieto nároky sú uhrádzané z preddavkov, ak nedôjde k realizácii preddavkov dôkazu,

sú nároky oprávnených osôb (štátu) uspokojované prostredníctvom rozhodovania o náhrade trov konania (§ 259 CSP).

92. Okresný súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania štátu rozhodol vo veci správne, keď žalovanému uložil povinnosť ich nahradiť. Správne vychádzal zo zásady úspechu žalobkyne v konaní, obdobne ako pri náhrade trov konania žalobkyne.

93. V odvolacom konaní úspešnej žalobkyni krajský súd priznal nárok proti žalovanému na náhradu trov odvolacieho konania, o ktorých výške rozhodne okresný súd (§ 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 2 CSP).

Tento rozsudok prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).